

Formanden: Dermed mener jeg, at vi kunne standse for idag, da det dog ikke vil være muligt at blive færdig med Lovens Vedtagelse. Vi slutte altsaa Forhandlingerne dermed for idag, og jeg skal nu opgive Dagsordenen for næste Møde, som er imorgen Kl. 12. Den vil blive: 1) Fortsættelse af den nu udsatte Sag, nemlig 3die Behandling af Udkast til Lov om Jagten og Afsløsning af Jagtretten; dernæst 2) til anden Behandling, Forslag til Lov om en forandret Tidsbestemmelse i 4de § af Loven om Afsløsning af det tidligere af Huse og Boliger paa Landet betingede Pligtarbejde; dernæst 3) til første Behandling, Forslag til Lov angaaende Valgene til Rigsdagen paa Færøerne, og endelig 4) til første Behandling, Forslag til Lov angaaende den Bestyrelserne over de civile Straffeanstalter tilkommende Straffemyndighed.

Mødet hævet Kl. 3³/₄.

25de Møde.

Onsdagen den 13de November.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Fra den 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Schroll) har jeg modtaget et Andragende fra 41 Beboere og Arvefæstere i Svendborg Amt, som ønskes henlagt paa Thingets Bord. Andragendet gaaer ud paa Selveienheds Fremme, og er hovedsagelig overeensstemmende med de 3 Andragender, der i Gaarsmødet bleve anmeldte fra Nastrup, Vesteraabye og Dernisse Sogne.

Efter Dagsordenen gaae vi over til Fortsættelse af 3die Behandling af Udkast til Lov, indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagten og Jagtrettens Afsløsning. Vi standfede i Gaarsmødet ved det Andringsforslag, der er stillet til en ny § 18. Dette Andringsforslag til en ny § 18 sættes nu under Discussion. Den 2den Landstingsmand for 2den Kreds har

Ordet.
Thalbitzer: Hvad der har foranlediget os til at fremkomme med dette Forslag til en

ny Paragraph, har været, at Blakaten af 1845 har fundet det rigtigt, at den Jagtberettigede ikke kan udvide sin Jagtret til den Grad, at han kan anvende Jagten i indhegnede Haver og Lykkflove. Forslagsstilleren antager altsaa, at naar han ikke har Jagtretten der, saa bliver der Spørgsmaal om, hvem da egentlig Jagtretten tilkommer i saadanne Haver, og saa have vi da havt for Die, at Hans Majestæt Kongen har indrømmet ved et Reskr. af 1848, at alle Beboere, enten det nu er Giere eller Brugere, maae en vis Tid af Aaret paa hans Bildbane skyde, og altsaa udøve Jagten i disse indhegnede Haver. Det er vel kun tilladt i de 4 Sommermaaneder, og det er udtalt, at det er for at værne om Frugten, men jeg mener, at Frugten ikke er saa vigtig som at man ved at kunne udøve denne Jagtret hele Aaret igjennem, ogsaa kunde frede om Smaakreaturerne, navnlig Gøns og Duer, som Rovfugle ofte tage og flyve ud og sætte sig med i Haven, for i Mag at æde dem der. Naar altsaa Gieren eller Brugeren fik Lov til, hele Aaret igjennem at skyde Gøge i Haven, saa er det kun en Nødværgeret, der gives ham, og det samme gjælder med Hensyn til Røve. Man kan egentlig ikke sige, at Nødværgeretten finder Sted, saalænge Røven er ude i Marken, og, som det rigtigt blev bemærket med Hensyn til et tidligere Forslag af den høitærede Indenrigsminister, i Marken er Røven til Nytte, og der er ikke Noget, som den kan stjæle der; men naar den nærmer sig Baaningshuset og navnlig kommer ind i Haven, saa har den gjerne Ondt ifinde, og da antage vi, at det er en Nødværgeret at nedskyde den, som Gieren og Brugeren maae have Lov til at udøve. Det er i Særdeleshed af Hensyn hertil, at vi have troet at kunne foreslaae dette. At det egentlig gjør noget Indgreb i den Jagtberettigedes Ret, det kan man dog ikke godt antage, fordi det jo er ubetydeligt, hvad Bildt der findes i indhegnede Haver. Det er meest flyvende Bildt, der kommer der; løbende Bildt kommer der kun sjældent med Undtagelse af Røve; undertiden i en streng Vinter kan der vel ogsaa komme en Hare, men det er da for at gnave Frugttræerne eller æde Raalen, og da mener jeg ogsaa, at Nødværgeretten maa tilstedes. Nu kunde man vel sige,